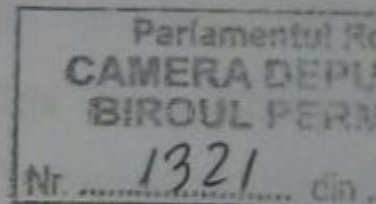

Parlamentul României
Camera Deputaților

Domnului judecător

Valer Dorneanu,

Președintele Curții Constituționale a României

Stimate domnule Președinte,

Având în vedere adresa Curții Constituționale nr. 9722 din 14 septembrie 2017, în obiect al Dosarului nr. 2429E/2017, prin care se solicită punctul de vedere al Camerei Deputaților referitor la sesizarea formulată de domnul Liviu Dragnea, Președintele Camerei Deputaților, cu privire la existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României, pe de-o parte și Ministerul Public, pe de altă parte, autorității judecătorești, pe de altă parte,

Biroul permanent al Camerei Deputaților comunică prezenta

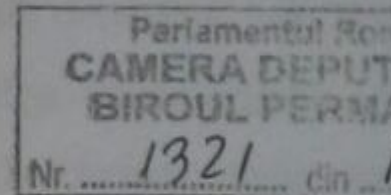
PUNCT DE VEDERE

Curtea Constituțională a fost sesizată de Președintele Camerei Deputaților cu privire la existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României și Ministerul Public.

Parlamentul României
Camera Deputaților

Domnului judecător

Valer Dornăanu,

Președintele Curții Constituționale a României

Stimate domnule Președinte,

Având în vedere adresa Curții Constituționale nr. 9722 din 14 septembrie 2017, în obiect al Dosarului nr. 2429E/2017, prin care se solicită punctul de vedere al Curții Constituționale și al Camera Deputaților referitor la sesizarea formulată de domnul Liviu Dragnea, Președintele Camerei Deputaților, cu privire la existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României, pe de-o parte și Ministerul Public, pe de altă parte, autorității judecătorești, pe de altă parte,

Biroul permanent al Camerei Deputaților comunică prezent

PUNCT DE VEDERE

Curtea Constituțională a fost sesizată de Președintele Camerei Deputaților referitor la existența unui conflict juridic de natură constituțională între Parlamentul României și Ministerul Public, parte a autorității judecătorești, în vederea soluț

În conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. e) din Constituția Republicii, Curtea Constituțională "soluționează conflictele juridice de constituțională dintre autoritățile publice, la cererea Președintelui României, a Președintei sau a Președintelui unei Camere, a prim-ministrului sau a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii".

În examinarea cererii ce formează obiectul prezentei cauze, în drept trebuie să avem în vedere dispozițiile incidente din legea fundamentală, reglementările infraconstituțională aplicabilă și jurisprudența Curții Constituționale, prin caracterul general obligatoriu al deciziilor acesteia, iar în fapt să analizăm comportamentul autorităților publice implicate în raport cu drepturile și obligațiile care le incumbă potrivit Constituției.

Analizând sesizarea de neconstituționalitate înaintată din perspectiva prevederilor art. 146 lit. e) din legea fundamentală, constatăm că este îndeplinită condiția constituțională cu privire la calitatea persoanei care a formulat sesizarea, respectiv Președintele Camerei Deputaților, ales în data de 21 decembrie 2016, conform Hotărârii Camerei Deputaților nr. 123/2016 și urmează să analizăm dacă sesizarea prezentată în sesizare presupune ori conduce la existența unui conflict juridic de constituțională între autorități ale statului, în sensul legii fundamentale și al legilor subsecvente.

Totodată, trebuie analizată sesizarea de neconstituționalitate din perspectiva prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare, care statuează referitor la conținutul sesizării că "Cererea de soluționare a conflictului va menționa autoritățile publice aflate în conflict, textele legale asupra cărora poartă conflictul, prezenta dispoziție și opinia autorului cererii."

fundamentală, iar în interpretarea și aplicarea acesteia trebuie să avem în vedere elementele care caracterizează această instituție juridică, astfel cum au fost conturate de-a lungul timpului, în primul rând, în jurisprudența Curții Constituționale.

Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept de la Veneția, care a atribuit forului constituțional de a soluționa conflicte juridice de natură constituțională, consemnează în avizul său că, deși o astfel de prevedere constituțională este un element al statului de drept, Curtea Constituțională nu este un organ de mediere între puterile statului însărcinat cu aplanarea disputelor lor și cu găsirea unor soluții, pentru diferendele lor. Încercând o clarificare a sintagmei „*conflict juridic de natură constituțională între autoritățile publice*”, Comisia de la Veneția a menționat că nu este vorba despre conflicte de competență, pozitive sau negative, apărute într-un caz concret.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că sintagma „*conflict juridic de natură constituțională între autoritățile publice*” presupune „*acte sau fapte concrete prin care o autoritate sau mai multe își arogă puteri, atribuții sau competențe, potrivit Constituției, aparțin altor autorități publice, ori omisiunea unor atribuții publice, constând în deplinarea competenței sau în refuzul de a îndeplini anumite obligații care intră în obligațiile lor.*” (a se vedea Decizia nr. 5/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005)

În situația prezentată, Parlamentul este în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile constituționale, respectiv de a lua act și de a decide cu privire la activitatea Comisiei speciale de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru aspectele ce țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial, care nu a depus raportul de activitate întrucât Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție și Procurorul General au refuzat să se prezinte în fața Parlamentului în cadrul procedurii parlamentare de anchetă, Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție nu a răspuns, în mod direct ori în scris, la întrebarea adresată de Comisia de a

Procurorul General nu a transmis copii de pe dosarul de urmărire nr. 213/P/2017, soluționat prin clasare.

În ceea ce privește **autoritățile publice implicate în conflictul de constituțională** supus analizei, astfel cum arată autorul sesizării, acest Parlament, format din Camera Deputaților și Senat, prin Comisia specială de a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de orga alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial și Ministerul Pub Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție și Procurorul General.

Din analiza situației prezentate rezultă că Parlamentul, care a constituit o de anchetă în aplicarea dispozițiilor art. 64 alin. (4), coroborate cu cele ale alin. (1) din Constituția României, republicată, se găsește în imposibilitatea de serviciul poporului și de a-și exercita în mod deplin și cu bună-credință prerog constituționale, ca urmare a refuzului Procurorului Șef al Direcției Na Anticorupție și al Procurorului General, care reprezintă Ministerul Public răspunde, personal sau în scris, la întrebările formulate de Comisia specială de a a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de orga alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial (constituită co Hotărârii (Parlamentului nr. 39/2017) și de a înainta acestei comisii un dosar solicitat, având nr. 213/P/2017.

Ancheta parlamentară este una dintre modalitățile constituționale pri Parlamentului exercită în mod nemijlocit funcția de control parlamentar și, subs poate avea implicații directe asupra funcției de legiferare, funcții reglementate d fundamentală în sarcina Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare. A parlamentară, conexată principiului democratic al reprezentativității, are drept c cercetarea, documentarea și controlul problemelor de interes public, intrinsec le binele comun și de apărarea interesului național. Aceleași considerente se des din jurisprudența constantă a Curții Constituționale, potrivit Deciziei nr. 123

Deciziei nr. 924/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 noiembrie 2012, Deciziei nr. 430/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 9 august 2017.

În ceea ce privește **textele legale asupra cărora poartă conflictul analizei Curții Constituționale**, din perspectiva prevederilor art. 34 alin. (2) din Constituția României, republicată, nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, constatăm că prin Decizia nr. 430/2017, Curtea Constituțională, reprezentată de Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție și al Procurorului General, se aduce atingere dispozițiilor art. 69 alin. (1) corol. din Constituția României, republicată, cu cele ale art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, dar și dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5) din legea fundamentală.

Astfel, controlul parlamentar reglementat în legea fundamentală și exercitat inclusiv prin intermediul comisiilor de anchetă constituite ad-hoc, este o instituție juridică care nu trebuie izolată de principiul constituțional al colaborării loiale între instituțiile și autoritățile statului și nici de principiul loialității față de Constituție, care trebuie coroborată și corolată cu aceste principii.

Din această perspectivă, prin Decizia nr. 430/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 9 august 2017, Curtea Constituțională a stabilit că *"este evidentă că reprezentanții instituțiilor trebuie să colaboreze pentru realizarea anchetelor parlamentare, în această formulă concretizându-se și principiul echilibrului între puterile statului"*.

În ceea ce privește legislația infraconstituțională care reglementează competențele Camerelor Parlamentului de a organiza comisii de anchetă, iterăm dispozițiile art. 106 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, "(2) Deputații și senatorii constituie comisii permanente și pot institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale, în condițiile prevăzute de regulamente. ... Condițiile de constituire, obiectivele activității și procedurile de lucru ale comisiilor se stabilesc în regulamentul fiecărei Camere".

pentru comisiile speciale ori de anchetă. ... (5) Comisiile de anchetă parlamentară
invita orice altă persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare
de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul a
comisiei și care acceptă să fie audiată. Persoana invitată poate răspunde și
comisiei de anchetă parlamentară, furnizând informațiile solicitate, sau
transmite prin poștă documente sau celelalte mijloace de probă pe care le
care sunt utile comisiei de anchetă. (6) Refuzul persoanelor invitate la comisiile
de anchetă de a furniza informațiile solicitate sau de a pune la dispoziția acestora
documente sau mijloace de probă deținute, utile activității comisiei, poate fi con-
siderat ca obstrucționare sau împiedicare a aflării adevărului și poate constitui teme-
răzirea organelor de urmărire penală.". Aceleași prevederi sunt înscrise în
Hotărârea Parlamentului nr. 38/2017 privind modificarea și completarea art. 107
din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, prevederi
care au fost supuse examinării Curții Constituționale, iar prin Decizia nr. 430/2017
stabilit că sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale.

Deși a fost invitată de 3 ori pentru a se prezenta în fața Comisiei de anchetă
și să răspundă la întrebarea "**dacă a fost în seara alegerilor în locuința lui Călin
Oprea**", Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție a refuzat.

Amânarea determinată de refuzul de a se prezenta a dus astfel la **imposibilitatea
întocmirii raportului final în termenul de 60 de zile**, astfel cum era stabilit în
articolul 9 al Hotărârii Parlamentului nr.39/2017, precum și la **imposibilitatea
finalizării raportului Comisiei de anchetă care urma să fie prezentat
Parlamentului**.

În situația examinată, Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție și
Procurorul General au refuzat în fapt să se prezinte în fața Comisiei parlamentare
de anchetă, Procurorul Șef al Direcției Naționale Anticorupție a împiedicat
aflarea adevărului prin faptul că nu a răspuns, în mod direct ori în scris, conform

Procurorul General nu a transmis copii de pe dosarul de urmărire pe nr. 213/P/2017, soluționat prin clasare. În legătură cu acest ultim aspect, semn refuzul Procurorului General de a înainta Comisiei de anchetă copii de pe nr. 213/P/2017, soluționat prin clasare, este în contradicție cu prevederile art. (3) din Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar din România și mas aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 482 di 2012, cu modificările și completările aduse prin Hotărârile Plenului C Superior al Magistraturii nr. 573 din 6 mai 2014 și nr. 1376 din 17 decemb potrivit căroră "(3) În cazul soluțiilor de clasare sau de renunțare la urmărirea se pot elibera, la cerere copii, din care în prealabil au fost eliminate datele cu personal, pasajele din care rezultă informații prin a căror divulgare se încalc la respectarea vieții private, precum și cele care se referă la conținutul unor măsuri dispuse, dacă prin menționarea acestora se periclitează desf procesului penal în alte cauze. Cererea se aprobă de către purtătorul de c consultarea conducătorului parchetului." (a se vedea forma consolidată din d ianuarie 2016, dată publicității de Consiliul Superior al Magistraturii)

Potrivit prevederilor art. 9 din Hotărârea Parlamentului nr. 39/2017, con concluziile și propunerile Comisiei parlamentare de anchetă fac obiectul ur final, care, până la data de 8 septembrie 2017, trebuia depus la Birourile pe reunite ale Camerei Deputaților și Senatului, în vederea înaintării către parlamentare și înscrierii pe ordinea de zi a plenului reunit al celor două Came a fi supus dezbaterii. În împrejurările date, Comisia specială de anchetă a Se Camerei Deputaților pentru verificarea aspectelor ce țin de organizarea aleg 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial nu a finalizat raportul în prevăzut, acesta fiind prelungit cu încă 60 de zile (termen maxim) prin Parlamentului nr. 44/2017.

speciale de anchetă a Senatului și Camerei Deputaților pentru verificarea aspecte
țin de organizarea alegerilor din 2009 și de rezultatul scrutinului prezidențial, res
de a-și îndeplini obligațiile înscrise în art. 64 alin. (4) și art. 69 alin. (1) din Con
României, republicată și puse în aplicare prin Hotărârea Parlamentului nr. 39/20
modificările și completările ulterioare.

Pentru argumentele prezentate, constatăm că atât în drept, cât și în fapt
întrunite condițiile cumulative rezultate din jurisprudența Curții Constituționale
sensul existenței unui conflict juridic de natură constituțională între Parlam
României, pe de-o parte și Ministerul Public, pe de altă parte a autorității judecătorești, pe d
parte.

Soluționarea acestui conflict juridic de natură constituțională dintre Parlam
României și Ministerul Public urmărește înlăturarea blocajelor instituționale dintre
două autorități publice constituționale.

Având în vedere considerentele de mai sus, propunem admiterea prez
sesizări.

*Acest punct de vedere a fost dezbătut și aprobat în ședința Biroului perman
Camerei Deputaților din data de 2017, cu votul majorității membrilor prezen*